

2020-05-15

Dnr 152/20

Kontakt:

Lennart Karlsson

lennart.karlsson@srf.nu

Till

Socialminister Lena Hallengren

Finansminister

Magdalena Andersson

För kännedom:

Samtliga riksdagspartier

Omsorgslyft med stora luckor

Omsorgslyft – men om funktionsnedsättning inte ett dyft, så måste vi på Synskadades Riksförbund dessvärre sammanfatta regeringens besked på tisdagen om ekonomiska förstärkningar till kommunerna. De hårt slimmade kommunala organisationerna påverkar inte bara äldreomsorgen utan även servicen till andra grupper som socialtjänsten ska värna om. Men det tycks regeringen ha glömt, såvida det inte är ett medvetet förbiseende. Vi vill med kraft hävda att det behövs ett omsorgslyft även vad gäller kommunernas verksamheter för personer med funktionsnedsättning. Även inom LSS-boenden, ledsagning och olika stödinsatser i det dagliga livet är smittorisker ett problem. Utbildning och stabilare arbetsvillkor behövs för att skydda både personal och kommuninvånare som är beroende av dessa tjänster. Varför är detta en blind fläck på regeringens Sverigekarta?

De kommunala åtstramningar som under senare år lett till underbemanning och försämrade arbetsvillkor inom äldreomsorgen, har också drabbat personer med olika typer av funktionsnedsättningar. Gradvisa försämringar har successivt minskat synskadades möjligheter "att leva som andra". Just detta är kommunernas ansvar enligt socialtjänstlagen.

Synskadades Riksförbund

Sandsborgsvägen 52

122 88 Enskede

org nr: 802007-3436

tel vx: 08-39 90 00

webbplats: www.srf.nu

facebook: synskadadesriksforbund

pg: 4869-4

bg: 573-31 91

pg för gåvor: 90 00 90-2

Vi efterlyser ett omsorgslyft på detta område. Ett ärligt värnande av de tjänster som står medborgarna närmast och som ger möjlighet till en fungerande vardag och ett värdigt liv. Vi stödjer givetvis ökade möjligheter för fast anställning och stärkt kompetens inom äldreomsorgen men vill påpeka att liknande behov finns inom LSS och SOL i övrigt.

Synskadades Riksförbund vill också se mycket mer av förebyggande insatser för att undvika utslagning och ofrivillig ensamhet. För att klara det behöver kommunerna bättre personella resurser för att ge hjälp till självhjälp. Exempelvis i form av syn- och hörselinstruktörer, som har till uppgift att stötta syn- och hörselskadade att klara fler sysslor i hemmiljön och förbli aktiva och friska. I många kommuner har denna typ av förebyggande tjänster sparats bort.

Det är dags att ändra på detta och se till att kommunerna kan rusta både sig själva och sina invånare bättre de kommande åren.

Vår fråga är därför: vad tänker regeringen och samarbetspartierna göra för att fylla i de stora luckor som finns i omsorgslyftet?

Med vänlig hälsning

SYNSKADADES RIKSFÖRBUND

**Per Wictorsson
Intressepolitisk chef**